

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14Csp/113/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118208914
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4118208914.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Vlastou Ondrejkovou, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom Senec, Lichnerova 23, IČO: 51 474 786, proti žalovanej: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., E. XXX/XX, o zaplatenie sumy 1481,44 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 850,30 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850,30 eura od 06.04.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 01.08.2018, domáhal zaplatenia sumy 1481,44 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 1481,44 eura od 06.04.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500 eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1481,44 eura do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a pôvodný žalovaný uzatvorili dňa 27.02.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500104715, na základe ktorej žalobca poskytol pôvodnému žalovanému úver v sume 1500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach po 47,17 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru pri splátke č. 10 do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 499,70 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátok o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru dňa 06.04.2016. Žalovaná suma 1481,44 eura predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku. Okrem toho žalobcovi vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne zo sumy 1481,44 eura od 06.04.2016 do zaplatenia, pričom žalobca si popri nároku na zmluvnú pokutu uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy nesplatennej časti istiny a úrokov, pričom výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút.

2. Súd uznesením zo dňa 05.10.2018 sp. zn. 14Csp/113/2018-27 vyzval žalobcu na doplnenie podania, tak, že špecifikuje petít návrhu, t.j. ako žiada aby súd rozhodol, aby výrok bol jasný určitý a vykonateľný v časti úroku z omeškania a zmluvnej pokuty.

3. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 15.10.2018 uviedol, že zmluvnú pokutu vyčísluje vo výške 546,95 eura, t.j. 0,04% denne zo sumy 1481,44 eura od 06.04.2016 do 15.10.2018 a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1481,44 eura od 06.04.2016 do 15.10.2018 vo výške 20,60 eura, spolu tak si žalobca uplatňuje sankcie vo výške 567,55 eura, pričom zmluvnú pokutu žiada iba do 15.10.2018. Z uvedených dôvodov sa žalobca voči žalovanému domáha zaplata sumy 1481,44 eura, vyčíslených zmluvných pokút spolu vo výške 567,55 eura, ročný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1481,44 eura od 16.10.2018 do zaplata a nahradiť trovy konania.

4. V priebehu konania žalovaný dňa 04.09.2018 zomrel. Súd uznesením zo dňa 20.03.2019 sp. zn. 14Csp/113/2018-47 rozhodol o pokračovaní s dedičom po žalovanom, a to R. P., nar.: XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX R..

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 26.03.2019, v ktorom uviedla, že môže pristúpiť na minimálne splátky, je slobodnou matkou a žije v podnájme.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa právny zástupca žalobcu, žalobca a žalovaná nedostavili, pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti. Žalovaná, ktorá mala predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 05.09.2019, sa pojednávania nezúčastnila, svoje neúčasť neospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Súd preto spor prejednal v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu listín, nachádzajúcich sa v spise a to: Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500104715, Oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104715, Zmluvné dojednania, Výpis z účtu žalobcu, Platby na účet, Oznámenie o zosplatnení, Fotokópia doručky, Pokus o zmier, Doplnenie žaloby, Uznesenie OS NR 18D/199/2018 a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

8. Žalobca a predchodca žalovanej (Q. P.) uzatvorili dňa 27.02.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500104715 znejúcu na sumu 1500 eur, ktorú sa zaviazal právny predchodca žalovanej uhradiť v 42 mesačných splátkach po 47,17 eura. Pri celkovej čiastke ktorú musí zaplatiť dlžník (tj. Úver+ úroky za celú dobu čerpania + poplatok za poskytnutie úveru) 2131,14 eura, pri predpokladanej RPMN za úver 25,73 %, RPMN za úver 25,54 %, priemernej RPMN za úver 34,42 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,77 %, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 25,54 %, ročnej úrokovej sadzba revolvingu 17,68 %, ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania 5,05%, poplatku za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur. Predchodca žalovanej porušil svoje povinnosti splácať pôžičku riadne a včas, a preto žalobca listom zo dňa 15.03.2016 vyzval pôvodného žalovaného k úhrade dlžných čiastok vo výške 135,95 eura a súčasne pôvodného žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru v prípade ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok č. 10., 11., 12. vo vzťahu ktorým je v omeškani a súčasne uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, k čomu došlo dňa 05.04.2016. Pôvodný žalovaný si prevzal oznámenie o zosplatnení zo dňa 21.03.2016. Z pokusu o zmier zo dňa 11.04.2016 vyplýva, že žalobca vyzval pôvodného žalovaného na zaplata dlžnej sumy úveru v celkovej výške 1645,39 eura do 7 dní od doručenia tejto výzvy.

9. Podľa čl. 8.1 zmluvy v prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,66% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali sa podľa čl. 13 ods. 13.1 písm. a) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 %p. a.).

Podľa čl. 8.2 zmluvy okrem zmluvnej pokuty podľa článku 8. ods. 8.1 tejto zmluvy o RÚ je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2

Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bola určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1 tejto zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3 tejto zmluvy o RÚ.

Podľa čl. 8.3 zmluvy zmluvná pokuta podľa článku 8 ods. 8.1 tejto Zmluvy o RÚ spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšky poskytnutých prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

10. Podľa čl. 13 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere v prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky úveru podľa zmluvy o RÚ o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade (II) omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou iného peňažného záväzku podľa zmluvy o RÚ, ktoré dlžník neplní v splátkach o 35 a viac dní po termíne splatnosti alebo (III) v prípade, že dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) poruší niektoré ustanovenie zmluvy o RÚ, alebo (IV) v prípade, že ktorékolvek z prehlásení dlžníka (spoludlžník 1, spoludlžník 2) uvedené v zmluve o RÚ alebo v dokumentoch, na základe ktorých bola zmluva o RÚ uzavretá (ďalej prehlásenie) v čase podpísania zmluvy o RÚ nezodpovedalo skutočnosti alebo (V) v prípade, že došlo k zmene skutočností, ktoré obsahom prehlásenia a dlžník (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) neinformoval veriteľa o tejto skutočnosti do 10 dní od tejto zmeny alebo (VI) v prípade porušenia povinností uvedených v bode 8.1 a v bode 11.2 alebo v prípade nepravdivosti alebo neúplnosti prehlásení dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa bodu 11.1:

a) všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2), ktoré sa podľa zmluvy o RÚ mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, a/ alebo

b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy o RÚ a/alebo

c) je veriteľ oprávnený okamžite vypovedať zmluvu o RÚ, pričom zmluvný vzťah končí dňom doručenia výpovede dlžníkovi.

11. Z výpisu účtu žalobcu vyplýva, že predchodcovi žalovanej bola na účet odoslaná dňa 27.02.2015 suma 1350 eur.

12. Z prehľadu platieb vyplýva, že predchodca žalovanej uhradil sumu 499,70 eura.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130.html>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

22. Podľa § 559 ods.2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

23. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. V konaní nebolo sporu o tom, že žalobca a predchodca žalovanej uzatvorili dňa 27.02.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu s tým, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Žalobca je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a predchodca žalovanej je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods.2 OZ je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Keďže v danom prípade sa ide o spotrebiteľský úver upravený Zákonom o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 27.02.2015.

28. Preskúmaním predmetnej zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že zmluva nemá zákonom požadované náležitosti, a to údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., a údaj o termínoch počte výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyložil eurokonformne, vychádzajúc zo smernice 2008/48/ES.33. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018). Z tohto rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z.z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110). Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bez pochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods.2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018). Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500107147 zo dňa 16.03.2015 nie je možné ani pri eurokonformnom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. 129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že zmluva má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k cit. zák., a to z dôvodu, že v zmluve č. 8500104715 je síce dohodnutá výška mesačnej platby v sume 47,17 eura (vrátane úrokov) a dohodnutý je aj počet splátok 42 avšak v zmluve nie je určený termín splatnosti jednotlivých splátok, a to ani konkrétnym časovým údajom, ani iným nepochybným spôsobom umožňujúcim identifikovať dátumy splátok, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v zmluve nie je určená ani splatnosť prvej splátky. Zároveň z uzavretej zmluvy nie je zrejma doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák., keď chýba konkrétne určenie dátumu a ani podmienky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva už z konštatovaného zistenia o chýbajúcom údají o splatnosti prvej splátky a následne splatnosti každých ďalších splátok. Súd neprihliadol na skutočnosť, že dátum prvej splátky a dátum poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa a to pre zmluvu č.

8500104715 zo dňa 27.02.2015, keďže uvedené oznámenie má len charakter informácie o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej predchodcovi žalovanej ako dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nie je súčasťou zmluvy o úvere. Navyiac zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva, že by toto oznámenie malo byť neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, resp. že by k zmluve bezpochyby prináležali a tvorili so zmluvou jeden celok. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Na základe uvedených skutočností súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na vrátenie iba poskytnutej sumy úveru reálne poskytnutého na účet žalovanému vo výške 1350 eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalobcu a to bez úrokov a poplatkov (1500-150 eur za poplatok). Keďže predchodca žalovanej uhradil sumu 499,70 eur, súd priznal súd žalobcovi sumu 850,30 eura, predstavujúcu rozdiel súm reálne poskytnutého úveru a uhradeného úveru (1350-499,70).

30. Z dôvodu, že predchodca žalovanej sa dostal s plnením do omeškania, priznal súd žalobcovi zákonný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 850,30 eura od 06.04.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

31. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenej vo výške 567,55 eura podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy pre porušenie zmluvných povinností predchodcom žalovanej, tento nárok súd považoval za neopodstatnený, pretože v tejto časti bola zmluva evidentne vyhotovená vopred žalobcom a právny predchodcom žalovanej nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, mal možnosť iba zmluvu podpísať vrátane dojednaní o zmluvnej pokute alebo ju ako celok odmietnuť. Z uvedeného dôvodu nebolo toto dojednanie o zmluvnej pokute individuálne dojednané. Táto zmluvná pokuta bola okrem toho dojednaná iba jednostranne, pre prípad porušenia povinností predchodcu žalovanej a tak má súd za to, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech. Z uvedeného dôvodu tento nárok nepovažoval za platne dojednaný podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka a žalobu v tejto časti zamietol. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/20/2019 vo veci PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v ktorej odvolací súd v obdobnej veci dospel k záveru, že „rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, pokiaľ súd prvej inštancie zamietol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne (čl.8. bod 8.1. zmluvy) dôvodiac tým, že dohoda o jednostrannej zmluvnej pokute v právnom úkone, ktorý má podobu štandardnej formulárovej zmluvy bez možnosti žalovanej ako spotrebiteľky zmeniť jej obsah, je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia žalovanej ako spotrebiteľky a ako dlžníka. Uvedenú dohodu hodnotil ako zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Za neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy sa považujú najmä dohody, ktoré Občiansky zákonník demonštratívne vymenúva v § 53 ods. 4. Základnou charakteristikou neprijateľnej podmienky je, že v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Pri skúmaní, či niektoré zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou v neprospech spotrebiteľa "značnú nerovnováhu" v právach a povinnostiach zmluvných strán, treba vychádzať z kvality a kvantity práv a povinností oboch zmluvných strán.“

32. Z vyššie uvedených dôvodov sú žalobu vo zvyšku zamietol.

33. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. Súd posudzujúci žiadosť žalovanej o platenie žalovanej sumy v splátkach, dospel k záveru, že v danom prípade nie sú dané dôvody na plnenie v splátkach. Pri úvahe o určení, či peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, súd vychádzal z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov strán sporu, ako aj z postavenia strán sporu. A po zohľadnení uvedených okolností mal za to, že žalovaná nepreukázala existenciu takých pomerov na jej strane, ktoré by odôvodňovali plnenie v splátkach.

35. Podľa 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy istiny 1481,44 eura, súd mu priznal 850,30 eura (57,40 % zo žalovanej sumy) a vo zvyšku istiny 631,44 eura (42,60% zo žalovanej sumy) žalobu zamietol. Miera úspechu sa počíta ako rozdiel pomerných úspechov. Žalobca bol úspešný v 14,80% (57,40% - 42,60% = 14,80%) a v takomto rozsahu mu súd priznal aj náhradu trov konania.

39. V zmysle ust. § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol súd len o nároku na náhradu trov konania a o výške bude rozhodovať samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.